

Kwaliteitslasser Glenda Vreugd:

‘Een goede lasnaad is mijn visitekaartje’

Wie zijn die vrouwen in de techniek en wat voor werk doen ze? Lastechniek interviewt vrouwen die werkzaam zijn binnen de branche. Dit keer is het woord aan Glenda Vreugd. Zij werkt al twintig jaar als kwaliteitslasser op vooral raffinaderijen en heeft haar sporen inmiddels verdiend. “Ik heb me moeten bewijzen en ben daardoor goed in mijn vak geworden.”

“Twintig jaar geleden moedigde mijn broer Stanley me aan om lasser te worden. Ik had drie kinderen en werkte als laborante, maar volgens mijn broer kon ik als lasser veel meer verdienen. Hij kwam altijd met indrukwekkende enveloppen vol geld thuis. Hij beloofde me dat we na mijn omscholing samen op karwei zouden gaan,” vertelt ze.

Glenda Vreugd volgde een opleiding tot lasser bij het Centrum voor Volwassenen (CVV). Voordat ze toegelaten werd, moest ze eerst toetsen voor Nederlands en rekenen doen én slagen voor allerlei psychologische tests. “De docenten dachten dat ik niet het goede karakter had om tussen al die mannen te kunnen werken en raadden me af om lasser te worden. Ik vond de lessen in elektronica en bankwerken

op dat moment eigenlijk veel leuker dan lassen, maar mijn broer stimuleerde me om te blijven zeggen: ‘ik wil lassen’. Ik ben nu erg blij dat ik dat inderdaad heb volgehouden. Ik ben lassen steeds leuker gaan vinden en beheers het aardig,” zegt Glenda bescheiden. “Ik kan bijna alles lassen.”

Aangestaard door mannen

Twintig jaar geleden subsidieerde de overheid de omscholing van Glenda, omdat het aantal vrouwen in de techniek moest groeien. Na acht maanden had ze de nodige certificaten en kon ze met haar broer op pad. “De eerste keer dat ik bij DSM in Limburg binnenstapte en 2.000 paar mannenogen op me gericht zag, had ik het even niet meer. Ik kende die wereld helemaal niet en voelde me toen nog klein en onzeker. ‘Wat doe je me aan?’, riep ik tegen Stanley. Maar mijn broer steunde me in alles. Hij onderhandelde voor mij over hetzelfde salaris als voor zichzelf en hielp me om de moeilijke klussen aan te pakken. Soms wist ik gewoonweg niet hoe ik aan iets moest beginnen. Je leert op school wel lassen, maar hoe je dat op je knieën of liggend doet, leer je pas echt in de praktijk. Stanley was een goede leermeester. Zeven jaar lang zijn we samen door heel Europa getrokken om pijpleidingen te lassen.”

Na die jaren werd Glenda ziek en moest ze in anderhalf jaar tijd drie keer naar het ziekenhuis voor een operatie. Haar broer besloot om weer in loondienst te gaan werken. Toen Glenda weer op de been was,

Over Glenda Vreugd

Glenda Vreugd (50) koos op haar dertigste op aanraden van haar broer voor een omscholing tot lasser. Ze werkt graag aan pijpleidingen van duplex, dat is haar specialiteit geworden. Zeven jaar werkte ze met haar broer op raffinaderijen door heel Europa. Na een ziekte van anderhalf jaar spijkerde ze haar certificaten bij en werd ze in 1997 benaderd door ingenieurbureau Weld-Tech. Sindsdien is ze gedetacheerd bij GTI en werkt ze voor Shell, NAM, Keppel en vele andere bedrijven.

Foto: Awé Krijger

waren haar lascertificaten verlopen. "Ik moest dus weer naar school. Daarna, ongeveer elf jaar geleden, werd ik benaderd door ingenieursbureau WeldTech. Sinds die tijd ben ik gedetacheerd bij GTI. Ik doe vooral laswerk op raffinaderijen en werk aan pijpleidingen van uiteenlopende materialen."

Werken met duplex heeft haar voorkeur. "Ik ben daar blijkbaar ook goed in, want ik word daar steeds voor gevraagd. Ik heb op elke NAM-locatie duplex gelast. Dikwandig lassen vind ik heet en naar werk. Ik kan het wel, maar doe het liever niet. Lassen op zich vind ik geen zwaar werk. Het zwaarste is wanneer je op hoogte moet werken en je al die trappen op moet klimmen. Tilwerk doe ik zelden, dat laat ik graag aan de mannen over. Gelukkig zijn er nog galante heren. Ik ben dan blij dat ik een vrouw ben, als ik die mannen zo zie sjouwen."

Glenda Vreugd: "Je moet mentaal sterk zijn om het vol te kunnen houden. Ik heb genoeg meisjes zien afhaken"

Momenteel werkt Glenda op een stop van Shell-Perinis om de leidingen te vervangen. Doordat het werk binnen de stoptijd klaar moet zijn, maakt ze vaak lange dagen. "Laatst werkte ik zeven dagen achter elkaar en had ik geen tijd voor mijn 'slaapdag'. Maar zoals vroeger negentig uur per week werken, dat gebeurt niet meer. Ik doe hooguit twee stops achter elkaar en ga dan weer naar een andere locatie. Ook dagenlang van huis zijn, zoals vroeger met mijn broer, komt niet meer voor. Destijds was dat natuurlijk wel eens moeilijk, maar mijn kinderen werden heel goed door familieleden opgevangen."

Perfekte lasnaden

Glenda Vreugd heeft zich altijd goed thuis gevoeld in de mannenwereld. De mannen waarmee ze samenwerkt, weten wat ze aan haar hebben. "Ik lach de hele dag, maar als ik kwaad ben, dan ben ik ook echt kwaad. Je moet ook wel mentaal sterk zijn om het vol te kunnen houden. Ik heb genoeg meisjes zien afhaken. Zelf heb ik geen problemen met die kerels. Een grapje op zijn tijd is prima, maar ik roep het een halt toe zodra het persoonlijk wordt. Ik heb me staande kunnen houden doordat ik me altijd volledig heb ingezet. Ik heb me moeten bewijzen en ben daardoor goed in mijn vak geworden. Elk naadje moet voor mij honderd procent in orde zijn. Dat is tenslotte mijn visitekaartje. Nu ben ik iemand in de laswereld, collega's behandelen me met respect. Van vrijpostige mannen heb ik tot nu toe geen last gehad. Dat zouden mijn collega's van GTI trouwens nooit toestaan."

Foto: Awé Krijger

Toch heeft ze ook de nadelen ondervonden van het als vrouw werken in de laswereld. "Ik kreeg ooit een keer het aanbod om twee weken op een booreiland te werken, maar dat werd me afgeraden. Je was destijds nog ongeveer loslopend wild. Ook een klus in Nigeria ging uiteindelijk niet door, omdat ik volgens de islam niet met mannen mocht werken. Mijn broer was toen wel welkom, maar hij is ook niet gegaan. Samen uit, samen thuis."

Glenda denkt dat ze nog vijf jaar, tot haar 55ste, vitaal aan het werk kan. "Tegen die tijd denk ik dat het fysiek te zwaar wordt met dat klimmen, kruipen en klauteren. Ik ga een opleiding tot Meesterlasser volgen, want ik wil graag mijn kennis doorgeven aan jongeren. Het liefst in Aruba of Suriname." ■